

ผลสำรวจความคิดเห็นในงานเขียนของผู้เรียนวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

องค์อร ธนาภาค

ความสำคัญและที่มา

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรายงานผลสำรวจความคิดเห็นที่ปรากฏในงานเขียนของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกลุ่มหนึ่ง เพื่อนำไปปรับปรุงข้อผิดพลาดพร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นๆ นับว่าเป็นวิธีการแบบ Error Analysis (EA) EA คือการศึกษาเกี่ยวกับความผิดพลาดทางการใช้ภาษาของผู้เรียนซึ่งมักเน้นเรื่องข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาที่สอง การศึกษาเรื่องความผิดพลาดแบบนี้ นับเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาเรื่องการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) Ellis (1994) กล่าวสรุปไว้ในหนังสือว่ามีการศึกษาเรื่อง EA มานานแล้วและได้รับความนิยมนอย่างมากในช่วงปี ค.ศ. 1970 ผู้นำของการศึกษาเรื่อง EA คือ S.P. Corder ตามความเห็นของ Corder (1967) EA มีความสำคัญสำหรับการศึกษาภาษาที่สองเพราะเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สอนว่าผู้เรียนได้เรียนรู้มากน้อยแค่ไหน อีกทั้งเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าภาษาที่สองถูกเรียนรู้ด้วยวิธีใด และประการสุดท้ายคือเป็นหลักฐานเพื่อชี้ชัดว่าผู้เรียนเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่างๆ อย่างไร แม้ว่า EA จะได้รับความนิยมเมื่อหลายปีก่อน แต่ Ellis (1994) และ James (1998) ยืนยันว่า EA ยังคงเป็นที่นิยมอยู่แต่วิธีการใช้อาจเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อน นั่นคือในปัจจุบัน EA ถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการตอบคำถามของการวิจัย หรือเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยมากกว่าที่จะใช้เป็นหลักฐานเพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนคนใดคนหนึ่งดังเช่นสมัยก่อน

การศึกษาภาษาที่สองของกลุ่มผู้เรียนโดยทั่ว ๆ ไปยังมีข้อผิดพลาดให้เห็นอยู่เสมอ Fotos และ Ellis (1991) และ Ellis (1993) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมักเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน เพราะเป็นที่เชื่อกันว่าการฝึกฝนมากๆ จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจภาษาที่เป็นเป้าหมายในระดับเดียวกับเจ้าของภาษา (implicit knowledge) นั่นคือผู้เรียนสามารถใช้กฎเกณฑ์ของภาษาได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ แต่บางครั้งการฝึกฝนก็ไม่ได้นำไปสู่ความสำเร็จดังที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ เพราะผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองยังไม่พร้อมที่จะเรียนรู้ลักษณะโครงสร้างภาษา หรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เหล่านั้น ดังนั้น Ellis จึงสนับสนุนแนวทางเลือกอีกอันหนึ่งที่เรียกว่าการส่งเสริมสภาวะรับรู้ (consciousness-raising) ทางเลือกนี้ไม่เน้นการฝึกฝน แต่มุ่งให้เกิดความรู้แบบที่อธิบายได้ด้วยหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (explicit knowledge) เมื่อ Ellis ไม่ได้เน้นการฝึกฝน

เขาจึงเสนอให้ใช้กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ (tasks) ในห้องเรียนเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจเรื่องโครงสร้างและหลักไวยากรณ์ของภาษา

Ellis ได้ยกตัวอย่างกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมสถานะรับรู้ไว้ในบทความของเขาในปี ค.ศ. 1998 (หน้า 48) กิจกรรมนี้เป็นเรื่องการใช้สำนวนเกี่ยวกับเวลาที่ขึ้นต้นด้วย at, in และ on เริ่มจากการให้ผู้เรียนอ่านเรื่องสั้นๆ ราวหนึ่งย่อหน้าที่เต็มไปด้วยการใช้สำนวนเกี่ยวกับเวลาเหล่านี้ แล้วให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้สำนวนนั้นๆ ขั้นที่สองเขาให้ผู้เรียนเขียนสำนวนเหล่านั้นออกมาในกระดาษโดยแยกเป็นสามช่องคือช่องแรกขึ้นต้นด้วย at ช่องที่สองขึ้นต้นด้วย in และช่องสุดท้ายขึ้นต้นด้วย on ในขั้นต่อไปเขาให้ผู้เรียนดูขั้นตอนที่สองแล้วเขียนกฎเกณฑ์ขึ้นมาเพื่ออธิบายวิธีใช้สำนวนทั้งสามแบบ

จนถึงปัจจุบันมีการศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมสถานะรับรู้โดยนักวิจัยหลายคน ในปี 1991 Fotos และ Ellis ซึ่งศึกษาเรื่องการวางคำที่ทำหน้าที่เป็นกรรมรองไว้ในตำแหน่งต่าง ๆ กันในประโยคของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศญี่ปุ่นสองกลุ่มพบว่าการใช้วิธีอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และการใช้กิจกรรมส่งเสริมสถานะรับรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นโดยสถิติที่ได้มีการเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญพอๆกันทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยทั้งสองได้สรุปไว้ว่าการใช้กิจกรรมซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในชั้นเรียนได้ผลดีพอกับการอธิบายกฎเกณฑ์โดยตรง แต่ข้อดีของการใช้กิจกรรมคือ เมื่อกำหนดให้ใช้ภาษาที่สองในการทำกิจกรรมจะเป็นการส่งเสริมให้มีโอกาสใช้ภาษาที่สองในชั้นเรียนอีกทางหนึ่ง และข้อดีอีกประการหนึ่งคือ ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบกฎเกณฑ์เหล่านี้เอง

นอกจากนี้ Schmidt และ Frota ได้ศึกษาเรื่องนี้ไว้แล้วตั้งแต่ปี ค.ศ. 1986 งานของเขาเป็นการสนับสนุนว่าผู้เรียนจะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ก็ต่อเมื่อเขาได้สังเกตเห็นหรือมีสถานะรับรู้สิ่งนั้นเสียก่อน ในบทความของนักวิจัยทั้งสองใช้คำว่า “noticing” เพื่อกล่าวถึงสถานะรับรู้อันนี้ ทั้งคู่เก็บข้อมูลโดยที่ Schmidt เป็นผู้เรียนภาษาโปรตุเกส และ Frota เป็นผู้สอน Schmidt เขียนบันทึกสิ่งที่เขาเรียนทั้งจากผู้สอนและจากเจ้าของภาษาคนอื่นๆ ไว้และมีการบันทึกเทปสิ่งที่เขาพูดออกมาในช่วงต่างๆ ที่กำลังเรียนรู้ภาษาโปรตุเกสอยู่ ในเทปที่บันทึกพบว่าสิ่งที่เขาถูกสอนไม่ได้ปรากฏอยู่ในคำพูดของเขาเสมอไป สิ่งที่ไม่เคยพบในการสอนหรือการป้อนข้อมูลทางอื่นแก่เขาก็จะไม่ปรากฏอยู่ในคำพูดของเขา และที่สำคัญคือสิ่งที่ปรากฏในคำพูดของเขาคือสิ่งที่เขารับรู้และเขียนบันทึกไว้ว่าผู้สอนหรือเจ้าของภาษาคนอื่นๆ ได้ใช้สำนวนเหล่านั้นกับเขา

Van Patten และ Cadierno (1993) ได้ทำการสำรวจผู้เรียนภาษาสเปนสองกลุ่ม เพื่อเรียนรู้เรื่องลำดับโครงสร้างของประโยคที่ประกอบด้วย กรรม - กริยา - ประธาน และคำสรรพนามที่ทำหน้าที่กรรมในประโยค ผู้เรียนกลุ่มที่พยายามทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับ (processing instruction) ซึ่งจะมีการสอนและทดสอบความเข้าใจไปด้วย ได้คะแนนสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบธรรมดาโดยเน้นการฝึกฝนจากการสอบทั้งสามครั้ง หลังจากการสอนทั้งหมดจบลง

ข้อมูลเรื่องการศึกษาเหล่านี้สนับสนุนความคิดที่ว่ากิจกรรมในชั้นเรียนที่ส่งเสริมสภาวะรับรู้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาที่สองให้ได้ผลดี จากความสำคัญและที่มาที่ได้กล่าวมาแล้วนี้นำไปสู่การศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่จะได้บรรยายถึงผลการสำรวจดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือนิสิตสามกลุ่มที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Foundation English II ในภาคปลายปีการศึกษา 2542 นิสิตสามกลุ่มนี้ประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่หนึ่งของคณะวิศวกรรมศาสตร์หนึ่งกลุ่ม จำนวน 30 คน นิสิตชั้นปีที่สองของคณะวิทยาศาสตร์สองกลุ่ม จำนวน 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมีสองชนิดคือ

1. แบบฝึกหัดเขียนเรียงความเรื่องการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างสองชั้น (Appendix A และ Appendix B) แบบฝึกหัดนี้เตรียมโดยคณาจารย์ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนวิชา Foundation English II ในแบบฝึกหัดแต่ละชั้นมีเนื้อหาทั้งหมดให้แต่อยู่ในรูปของคำหรือวลี นิสิตซึ่งก็คือกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยต้องนำคำหรือวลีเหล่านี้มาเขียนเป็นประโยค
2. ข้อสอบกลางภาคในส่วนที่เป็นเรียงความเรื่องการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง ข้อสอบชุดนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบฝึกหัดสองชั้นในข้อ 1 คือมีเนื้อหาทั้งหมดให้แต่อยู่ในรูปของคำหรือวลี กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยต้องนำคำหรือวลีเหล่านี้มาเขียนเป็นประโยค

จุดประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ให้ทราบคำตอบของเรื่องต่อไปนี้คือ

1. ปัญหาทางไวยากรณ์ในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยมีประเภทใดบ้าง
2. ปัญหาทางไวยากรณ์ในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยที่พบบ่อยที่สุดคืออะไร
3. การแสดงตัวอย่างประโยคหรือวลีที่เป็นปัญหาที่พบในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจากข้อ 1 และข้อ 2

การดำเนินการวิจัย

ผู้ดำเนินการวิจัยคืออาจารย์ประจำกลุ่มของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยทั้งสามกลุ่มนี้ ได้สำรวจงานเขียนทั้งสามชิ้นของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย โดยแบ่งแยกข้อผิดพลาดในงานเขียนแต่ละชิ้นเป็นห้าประการคือ

1. โครงสร้างของประโยคหรือโครงสร้างของวลี
2. การใช้จำนวนในการแสดงความเหมือนหรือความแตกต่าง
3. การเลือกใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามเนื้อหาของเรื่อง
4. การใช้ประเภทของคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
5. ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ

ผู้เขียนได้เลือกที่จะแบ่งความผิดออกเป็นห้าประการดังกล่าวข้างต้น หลังจากได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำมาในเบื้องต้น

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเหล่านี้คือประมาณครึ่งภาคการศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยแต่ละคนสามครั้ง สองครั้งแรกจะเป็นแบบฝึกหัดที่ให้ทำในระหว่างครึ่งแรกของภาคการศึกษา การเก็บข้อมูลครั้งที่สามคือการสอบกลางภาค ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้เฉพาะส่วนที่เป็นเรียงความเพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลจากสองชิ้นแรก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งประเภทความผิดที่พบในข้อมูลที่ได้นำมาเป็นห้าประเภท ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ความผิดที่พบแต่ละครั้งในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะนับเป็นหนึ่ง ดังนั้นในงานเขียนแต่ละชิ้นของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยหนึ่งคนอาจมีความผิดประเภทเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง เมื่อผู้วิจัยได้สำรวจเครื่องมือในการวิจัยทั้งหมดซึ่งมีประมาณ 270 แผ่นแล้ว ได้พบจำนวนครั้งของความผิดแต่ละประเภทแล้วจึงมาคำนวณหาความถี่ของข้อมูลเป็นร้อยละดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความถี่ของความผิดแต่ละประเภทเป็นร้อยละ

ประเภทของความผิด	คิดเป็นร้อยละของความผิดทั้งหมด
โครงสร้าง	73.86
สำนวนแสดงลำดับเหตุการณ์หรือความเหมือนและความแตกต่าง	10.01
เลือกใช้คำกริยา	7.68
ประเภทของคำ	6.90
การสะกดคำ	1.55
รวมความผิดทุกประเภท	100.00

จากข้อมูลในตารางข้างต้น กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยมีข้อผิดพลาดเรื่องโครงสร้างทั้งในรูปประโยคและในรูปของวลีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.86 ความผิดที่รองลงมาคือการใช้สำนวนเพื่อบอกลำดับเหตุการณ์หรือแสดงความเหมือนและความแตกต่าง การเลือกใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามเนื้อหาของเรื่อง การใช้ประเภทของคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และข้อผิดพลาดในการสะกดคำ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.01, 7.68, 6.90 และ 1.55 ตามลำดับ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ความผิดประเภทต่างๆ ได้ถูกจำแนกให้ย่อยลงไปอีกให้เห็นถึงรายละเอียดซึ่งจะนำมากล่าวถึงดังต่อไปนี้

1. เรื่องโครงสร้างของประโยคและโครงสร้างของวลี

1.1 ไม่มีคำกริยาในประโยค ความผิดชนิดนี้พบมากที่สุดในเรื่องของโครงสร้าง คิดเป็นร้อยละ 21.71 ของความผิดประเภทนี้ เนื่องจากข้อมูลที่ให้บางอันอยู่ในรูปของนามวลี และคุณศัพท์กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจึงนำข้อมูลสองส่วนนี้มาต่อกัน โดยไม่ได้ใส่คำกริยาเข้าไปเลยเช่น

* Eskimos' homeland in Alaska.

* Between October and February when waterfalls most dazzling.

1.2 ไม่มีการผันกริยาตามพจน์ของประธานในประโยค ความผิดชนิดนี้พบมากเป็นที่สองในเรื่องโครงสร้าง คิดเป็นร้อยละ 15.79 ตัวอย่างเช่น

* Aborigines is from Australia.

1.3 ไม่มีการใช้สรรพนามแทนคำที่ได้กล่าวถึงก่อนในประโยคเปรียบเทียบความผิดชนิดนี้พบมากเป็นที่สามในเรื่องโครงสร้าง คิดเป็นร้อยละ 13.29 ตัวอย่างเช่น

* The homeland of Eskimos is Alaska, like Aborigines.

(ไม่มีการใช้ “that of” แทน “the homeland of” หลังสำนวนเปรียบเทียบ “like”)

1.4 ใช้คำกริยาหลักของประโยคที่เป็นปัจจุบันกาลร่วมกับ verb to be ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 6.97 ตัวอย่างเช่น

* Both of them are migrate from Asia.

1.5 ใช้โครงสร้างของนามวลีไม่ถูกต้อง มีการสลับที่ของคำนามที่เป็นหลัก และคำนามที่ทำหน้าที่ขยายคำนามหลัก ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 6.05 ตัวอย่างเช่น

* ใช้ house Eskimos แทน Eskimos' houses

* ใช้ both class of vehicles แทน the class of both vehicles

1.6 ใช้กาล (tense) ไม่ถูกต้องตามเนื้อหา ซึ่งมักพบว่ากลุ่มตัวอย่างของการวิจัยที่มีปัญหาเรื่องนี้จะใช้ปัจจุบันกาลในตำแหน่งที่ควรจะเป็นอดีตกาล ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 4.74 ตัวอย่างเช่น

* The ancestors of them migrate from Asia.

1.7 ใช้ประโยคที่มีมุขประโยคและอนุประโยคไม่ถูกต้อง กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยที่มีปัญหาเรื่องนี้จะแยกประโยคหลักและประโยครองโดยมีมหัพภาคเป็นเครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งทำให้เกิดประโยคที่ไม่สมบูรณ์ ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 3.55 ตัวอย่างเช่น

* Thung Salaeng Luang is 400 kms. from Bangkok. While Khao Yai is 200 kms.

* BMW needs the braking distance of 40 meters. Whereas Mercedes-Benz needs 43 meters.

* If the cars have problems. It is difficult to obtain spare parts.

1.8 การใช้ประโยคในตำแหน่งที่ควรเป็นนามวลี คำที่ใช้ในการเปรียบเทียบแสดงความเหมือนและความแตกต่างบางคำเช่น like, unlike, just as หรือ differ from ควรใช้นำหน้านามวลี แต่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยที่มีปัญหาในเรื่องนี้จะใช้ประโยคแทน ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 3.55 เช่น

* Eskimos live together in small groups, like Aborigines live together.

* Unlike Eskimos eat meat, Aborigines eat vegetables.

* Eskimos eat meat differ from Aborigines eat vegetables.

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบความผิดเรื่องโครงสร้างอื่นๆอีกหลายประการแต่ความผิดแต่ละชนิดนั้นมีความถี่ไม่ถึงร้อยละ 3 จึงจะนำมาแสดงไว้รวมกันดังต่อไปนี้

- การใช้กริยาหลักสองตัวในประโยคเดียวโดยไม่มีคำสันธานหรือคำเชื่อมอื่นๆ เช่น
 - * Eskimos migrated from Asia are similar.
- การวางจำนวนเลขไว้ในที่ที่ไม่ถูกต้อง เช่น
 - * Thung Salaeng Luang is from Bangkok 400 kms.
- การใช้ relative pronoun ที่ไม่ถูกต้อง เช่น
 - * Eskimos which live in Alaska eat meat from seals, fish and birds.
(ใช้ which แทน who)
- การใช้โครงสร้าง passive voice ที่ไม่ถูกต้อง เช่น
 - * Khao Yai located in 4 provinces.
(ไม่มี verb "to be")
- การใช้นามวลีแทนที่ประโยค เช่น
 - * The style of BMW is a four-door saloon. { Likewise, } the Mercedes-Benz.
Similarly,
- การใช้พจน์ของสรรพนามไม่ถูกต้อง เช่น
 - ใช้ It is แทน They are เมื่อบรรยายถึงสิ่งที่เป็นพหูพจน์ เช่น
 - * It is luxury cars.
- การเขียนประโยคโดยไม่มีประธาน เนื่องจากข้อมูลที่ให้อยู่ในรูปวลี กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยบางคนจึงขึ้นต้นประโยคด้วยคำที่กำหนดมาให้เลย โดยไม่หาประธานมานำหน้ากริยาที่ให้มา เช่น
 - * Hunt with weapons for example harpoons and spears.
 - * As for Mercedes, is 4.75 metres.
- การใช้ present participle หลังกริยาช่วย (modals) เช่น
 - * It can having the top speed of 121 miles per hour.
- การใช้ passive voice แทน active voice
 - * BMW is contained 70 litres of gasoline.
- การไม่ได้ใช้ dummy – It ขึ้นต้นประโยคบางประเภท
 - * Both are difficult to obtain spare parts.
(แทนที่จะเขียนว่า It is difficult to obtain the spare parts of both types of cars.)

- การใช้ประธานสองตัวเรียงต่อกันในประโยคเช่น

* Both of them Thung Salaeng Luang and Khao Yai can be reached by tour bus and private car.

2. การใช้สำนวนเพื่อบอกลำดับเหตุการณ์หรือแสดงความเหมือนและความแตกต่าง ความผิดประเภทนี้เป็นเรื่องการเลือกใช้คำซึ่งต่างกับการเลือกใช้โครงสร้างในข้อ 1 ความผิดประเภทนี้มีความถี่กระจายไป มีความผิดบางชนิดเกิดขึ้นเพียงหนึ่งหรือสองครั้งเท่านั้นจากข้อมูลที่รวบรวมมา แต่ก็จะนำมาแสดงไว้ดังต่อไปนี้

2.1 การใช้คำที่บอกลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังไม่ถูกต้อง คำที่เป็นปัญหาสำหรับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยที่พบคือการใช้ lastly หรือ finally กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยมักใช้คำอื่นแทนสองคำนี้ในตอนท้ายของเรียงความ คำที่นำมาใช้แทนคือ last, at last, lately, last thing และ especially ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 12.62 ของความผิดประเภทการใช้สำนวนต่างๆ

2.2 การใช้สำนวนเพื่อแสดงถึงการขึ้นหัวข้อใหม่โดยเฉพาะ “As far as (topic) is concerned” กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยไม่ได้แสดงถึงความเข้าใจในการใช้สำนวนนี้เพราะไม่ได้เปลี่ยน topic ให้เข้ากับเรื่องที่เขียนอยู่แต่ก็จะลอก topic มาจากตัวอย่างที่ได้ให้ไว้ในบทเรียน เช่น “As far as the habitat is concerned” กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยบางคนลอกสำนวนนี้มาใช้ในการเขียนเรื่องการเปรียบเทียบรสสองประเภท ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 12.62 ซึ่งเท่ากับ ข้อ 2.1

2.3 ความผิดข้อต่อไปนี้มีความสัมพันธ์กับข้อ 2.2 แต่เป็นในทางตรงกันข้ามนั่นคือเป็นเรื่องการไม่ใช้สำนวนเพื่อแสดงถึงการขึ้นหัวข้อใหม่เลย คือไม่มีการใช้ As far as (topic) is concerned, As for, Concerning หรือ Regarding เลย ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 7.77

2.4 การใช้ although หรือ even though ในประโยคเดียวกับ but ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 5.83 ตัวอย่างเช่น

* $\left\{ \begin{array}{l} \text{Although} \\ \text{Even though} \end{array} \right\}$ the best time to visit Thung Salaeng Luang is in November,
but the best time to visit Khao Yai is in October.

2.5 การใช้ likewise แทน like ในการเปรียบเทียบความเหมือนกันของสองสิ่ง ความผิดชนิดนี้เป็นความผิดเรื่องการเลือกใช้คำจึงได้นำมาแสดงไว้ในหัวข้อที่ 2 ความถี่ของความผิดชนิดนี้คือร้อยละ 4.85 ตัวอย่างเช่น

* Likewise Eskimos, Aborigines live together.

(ใช้ likewise แทน like)

2.6 “like” เป็นปัญหาของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยพอสมควรเพราะบางคน (ร้อยละ 3.88) ใช้ “the same as” แทน ตัวอย่างเช่น

* The same as Eskimos, Aborigines live together.

2.7 กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยบางคน (ร้อยละ 2.91) ใช้ “like” ในที่ที่ควรใช้ both หรือ both of them ตัวอย่างเช่น

* Like, they hunt and live together.

จากข้อมูลที่ได้สำรวจยังมีข้อผิดพลาดเรื่องการใช้สำนวนต่างๆ โดยเฉพาะในการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างอีกหลายชนิด แต่มีความถี่ไม่ถึงร้อยละ 2 ผู้เขียนจะนำมาแสดงไว้รวมกันดังต่อไปนี้

- การใช้ “either” แทน “both” เช่น
 - * They use either harpoons and boomerangs.
- การใช้ “they two” แทน “both” เช่น
 - * They two use the same weapons.
- การใช้ “unlike” กับ “but” ในประโยคเดียวกันซึ่งความจริงใช้แค่ “but” ก็พอแล้ว
 - * Unlike the price of BMW is \$55,000, but the price of Mercedes-Benz \$64,000.
- การใช้ “like” แทน “in addition” ในการบรรยายถึงข้อมูลเพิ่มเติมกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยบางคนใช้ “like” แทนเช่น
 - * Both live in small groups. Like, the social organization of them is hunting.
- การใช้ “differ from” แทน “but” ตัวอย่างเช่น
 - * BMW is \$55,00 differ from Mercedes-Benz is \$ 64,000.
- การใช้ “unlike” ควบคู่กับ “on the other hand”. ตัวอย่างเช่น
 - * Unlike the Eskimos’ clothing which is animal skins, on the other hand, the Aborigines wear little clothing.
- การใช้ “although” แทน “however” ตัวอย่างเช่น
 - * The Eskimos’ clothing is animal skins. Although, the Aborigines need little clothing.

3. การเลือกใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามเนื้อหาของเรื่อง เนื่องจากข้อมูลที่จัดให้ในเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลอยู่ในรูปนามวลี คุณศัพท์วลีและรายละเอียดอื่นๆ บางส่วนไม่มีคำกริยาไว้ให้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยบางคนจึงมีปัญหาในการเลือกใช้คำกริยาให้ถูกต้อง ในความผิดประเภทนี้อาจแบ่งย่อยได้ดังนี้

3.1 ใช้ verb to have แทน verb to be ความผิดชนิดนี้พบมากเป็นร้อยละ 49.37 ของความผิดเรื่องการเลือกใช้คำกริยา กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยมักใช้ประโยคว่า

* The car top speed has 119 miles per hour.

3.2 ใช้ verb to be แทน verb to have ความผิดเรื่องการเลือกใช้คำกริยาที่พบมากเป็นอันดับรองลงมาคือเรื่องที่กลับกันกับข้อ 3.1 พบมากเป็นร้อยละ 21.52 ตัวอย่างเช่น

* Eskimos are short body.

นอกจากเรื่องการใช้กริยา to be และ to have สลับกันแล้ว ความผิดเรื่องการเลือกใช้คำกริยาที่พบจากการสำรวจครั้งนี้ยังมีเรื่องอื่นๆอีกแต่เนื่องจากการสำรวจพบไม่มากนัก แต่ละเรื่องมีความถี่ไม่เกินร้อยละ 10 จึงขอนำมาแสดงไว้อย่างคร่าวๆ เช่น verb to have แทน verb ต่างๆ เช่น verb to reserve, obtain, need การใช้ be interested แทน interest และการใช้ verb to be แทน verb to live, wear เป็นต้น

* Tourists can have the bungalows and campsites through the National Park Division.
(แทน reserve)

* They are animal skins. (แทน wear)

4. การใช้ประเภทของคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4.1 ปัญหาที่พบมากจากข้อมูลคือการใช้ประเภทคำนามและคำคุณศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง คือกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยใช้คำสองประเภทนี้สลับกัน ความผิดชนิดนี้คิดเป็นร้อยละ 87.35 ของความผิดประเภทนี้ที่เดียว ตัวอย่างเช่น

* BMW is 4.5 meters length.

* The long of BMW is 4.5 meters.

* These are the similar and differences of these two tribes.

* The Eskimos and Aborigines are similarities in terms of appearance.

* They obtain spare parts with some difficult.

* It is difficulty in obtaining spare parts.

* The size of them is difference.

* There are differents between the two tribes.

4.2 ข้อผิดพลาดที่พบในความถี่รองๆ ลงไป คือ

- การใช้ คำกริยาแทน คำคุณศัพท์เช่น

* There are vary differences between the two places.

- การใช้สรรพนามแทนคำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ เช่น

* It length is 4.5 meters.

- การใช้คำนามแทนคำกริยา เช่น

* Khao Yai is location in 4 provinces.

5. ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ จากข้อมูลในการสำรวจประเภทของความผิดที่พบน้อยที่สุดก็คือ เรื่องการสะกดคำคิดเป็นร้อยละ 1.55 ของความผิดทั้งหมดเท่านั้น ตัวอย่างคำที่สะกดผิดที่พบก็คือ *indenticle, *forthly, *bothes, *wherear เป็นต้น

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจบางประการดังนี้คือ

1. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยยังมีปัญหาเรื่องการใช้โครงสร้างของวลีและประโยคให้ถูกต้อง ซึ่งความผิดประเภทนี้มีความถี่มากที่สุดจากการสำรวจโดยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยแต่ละชิ้น ทั้ง ๆ ที่โครงสร้างเหล่านี้เป็นหลักไวยากรณ์เบื้องต้น ความผิดที่พบบ่อยที่สุดก็ยังเป็นเรื่องการไม่ใช้คำกริยาในการเขียนประโยคหรือการไม่ผันกริยาตามพจน์ของประธานในประโยค ความจริงแล้วหลักไวยากรณ์เหล่านี้เป็นเรื่องที่ถูกเน้นในชั้นเรียนและมีการทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนวิธีใช้มากมาย จุดนี้อาจเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการให้ข้อมูลกับวิธีรับข้อมูล รวมทั้งเรื่องสภาวะรับรู้ของผู้เรียน

2. ความผิดประเภทที่พบบ่อยเป็นอันดับสองคือ เรื่องการใช้สำนวนเพื่อแสดงลำดับเหตุการณ์และความเหมือนหรือความแตกต่าง มีความถี่น้อยกว่าความผิดประเภทโครงสร้างมากเป็นจำนวนหลายเท่า (จากตารางที่ 1) ความผิดประเภทที่มีความถี่เป็นอันดับสอง ที่สาม ที่สี่ และที่ห้าเมื่อรวมกันแล้วคิดเป็นเพียงร้อยละ 26.14 เท่านั้น ความผิดเหล่านี้เป็นเรื่องที่อยู่ในระดับคำ ข้อมูลตรงนี้ น่าสนใจสำหรับผู้เรียนและผู้สอน เพราะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเรื่องการเรียนรู้ที่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยมีปัญหานั้นเป็นเรื่องใด

3. จากข้อมูลที่ได้มีความผิดพลาดของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยหลายจุดที่มีความสัมพันธ์กันเป็นคู่ๆ เช่นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยใช้นามวลีในที่ที่ควรจะใช้ประโยค และใช้ประโยคในที่ที่ควรใช้นามวลี หรือใช้ verb to be แทนที่ verb to have แต่กลับใช้ verb to have ในที่ที่ควรใช้ verb to be หรือใช้คำคุณศัพท์แทนที่คำนาม และใช้คำนามในที่ที่ควรจะเป็นคำคุณศัพท์ เป็นต้น ข้อมูลนี้อาจเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าคำอธิบายที่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยได้รับในเรื่องการใช้หลักไวยากรณ์เหล่านี้ อาจไม่สัมพันธ์กับวิธีการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จึงยังมีความสับสนเรื่องการใช้ อีกทั้งวิธีการฝึกฝนไม่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้

4. ในบทความนี้มีตัวอย่างข้อผิดพลาดในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยหลายอัน ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน นั่นคือบุคคลเหล่านี้อาจใช้ข้อมูลนี้ในการหาวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดต่อไป และในหัวข้อความสำคัญและที่มาข้างต้นมีการ

สนับสนุนให้ใช้กิจกรรมส่งเสริมสภาวะรับรู้ของผู้เรียนในการเรียนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ผู้เรียนและผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอาจได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่เน้นเรื่องสภาวะรับรู้เมื่อผู้สอนได้คิดหาวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ข้อมูลที่ปรากฏในบทความนี้เป็นแนวทาง

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการสำรวจข้อมูลครั้งนี้มีข้อจำกัดที่ควรนำมากล่าวถึงไว้บางประการดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นผู้เรียนที่มีพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์คือมาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ถ้าได้สำรวจข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายมากกว่านี้อาจมีผลการวิจัยในเรื่องความคิดทางไวยากรณ์เหมือนกันหรือต่างออกไป
2. ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยนำความถี่เป็นร้อยละของการทำผิดไวยากรณ์แต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยทุกคนมารวมกัน โดยไม่ได้สนใจถึงพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนว่าในการเก็บข้อมูลครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองมีความเหมือนหรือความแตกต่างในเรื่องความคิดอย่างไร และไม่ได้เปรียบเทียบข้อมูลสองครั้งแรกกับข้อมูลในครั้งที่สาม ซึ่งอาจทำได้ถ้าใช้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยที่เล็กกว่านี้ และอาจเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเชิงคุณภาพ
3. ในการตรวจสอบความผิดทางไวยากรณ์เพื่อเก็บข้อมูลจากงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยบางคนมีข้อมูลบางส่วนไม่ครบ นั่นคือบางคนในกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ใช้ข้อมูลทุกชิ้นที่ปรากฏอยู่ในเครื่องมือของการวิจัย ทำให้มีเนื้อหาไม่ครบตามกำหนดซึ่งอาจมีผลต่อการสำรวจความถี่ของความผิดทางไวยากรณ์ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้คัดงานเขียนซึ่งมีข้อมูลขาดหายไปเป็นจำนวนมากออกไปไม่ได้นำมาสำรวจความผิด แต่งานเขียนบางชิ้นที่นำมาสำรวจและเก็บข้อมูลมีบางส่วนขาดหายไป
4. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยทั้ง 3 ชิ้นเป็นแบบฝึกหัด และข้อสอบที่มีข้อมูล (เนื้อหา) ให้มาพร้อม ถ้ากลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเขียนเรียงความขึ้นเองทั้งหมด (free writing) อาจมีผลการวิจัยที่ต่างกันออกไป

ข้อเสนอแนะ

ความสำคัญและที่มาที่ปรากฏอยู่ข้างต้นของบทความนี้ สนับสนุนให้มีการศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมเพื่อส่งเสริมสภาวะรับรู้ในชั้นเรียนเพื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบเน้นการฝึกฝนดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นอาจมีการศึกษาเพิ่มเติมจากการสำรวจครั้งนี้ โดยผู้ที่ต้องการทำการสำรวจเพิ่มเติมอาจสร้างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสภาวะรับรู้เรื่องไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษเรื่องใดเรื่องหนึ่งจำนวนหนึ่งชุดให้นิสิตทำแล้วดูความสามารถและพัฒนาการในการเรียนรู้ของนิสิตที่เป็นกลุ่ม

ตัวอย่างของการวิจัย ซึ่งอาจเปรียบเทียบกับความสามารถของนิสิตที่ไม่ได้ทำกิจกรรมเหล่านี้ อีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจศึกษาเพิ่มเติมคือการศึกษาลักษณะของความผิดพลาดที่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสภาวะรับรู้แล้ว

บรรณานุกรม

- Corder, S.P. (1967). The significance of learners' errors. *International Review of Applied Linguistics*, 5, 161-169.
- Ellis, R. (1993). The structural syllabus and second language acquisition. *TESOL Quarterly*, 27 (1), 91-113.
- Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (1998). Teaching and research: Options in grammar teaching. *TESOL Quarterly*, 32(1), 39-60.
- Fotos, S., & Ellis, R. (1991). Communicating about grammar: A task-based approach. *TESOL Quarterly*, 25(4), 605-628.
- James, C. (1998). *Errors in language learning and use: Exploring error analysis*. London: Longman.
- Schmidt, R., & Frota, S. (1986). Developing basic conversational ability in a second language: A case study of an adult learner of Portuguese. In R. Day (Ed.), *Talking to learn: Conversation in second language acquisition* (pp. 237-326). Rowley, Mass.: Newbury House.
- VanPatten, B., & Cadierno, T. (1993). Input processing and second language acquisition: A role for instruction. *The Modern Language Journal*, 77, 45-57.

Appendix A

Use the information provided below to write one or two paragraphs comparing and contrasting the BMW and the Mercedes-Benz. Use appropriate markers or transitions showing comparison and contrast.

BMW		MERCEDES-BENZ
Executive car	CLASS OF VEHICLE	Executive car
Four-door saloon	STYLE OF VEHICLE	Four-door saloon
	SIZE OF VEHICLE	
4.50 metres	Length	4.75 metres
1.75 metres	Width	1.85 metres
70 litres	Tank capacity (ความจุของถังน้ำมัน)	80 litres
	PERFORMANCE	
121 miles per hour	Top speed	119 miles per hour
18 seconds	Acceleration (0-Top speed) (อัตราเร่ง)	19 seconds
40 metres	Braking distance (from 60 mph) (ระยะเบรค)	43 metres
Some difficulty	OBTAINING SPARE PARTS (อะไหล่)	Some difficulty
\$55,000	PRICE	\$64,000

Appendix B

Write one or two paragraphs comparing and contrasting two national parks, Thung Salaeng Luang and Khao Yai, using the given information. Use at least 5 different markers of comparison and contrast.

	Thung Salaeng Luang	Khao Yai
Location:	Phitsanulok and Phetchabun provinces	Sara Buri, Nakhon Ratchasima, Prachin Buri and Nakhon Nayok
Distance from Bangkok:	about 400 kilometres	approximately 200 kilometres
How to get there:	tour coach, bus, private car	tour coach, bus, private car
Sightseeing:	numerous waterfalls of great beauty	many very attractive waterfalls
Significant feature:	wide savanna-like field	one of the world's most important research centers for hornbills (นกเงือก)
Reservations for campsites and bungalows:	National Parks Division	National Parks Division
Best time to visit:	between November and February, when wild flowers in full bloom	between October and February, when waterfalls most dazzling